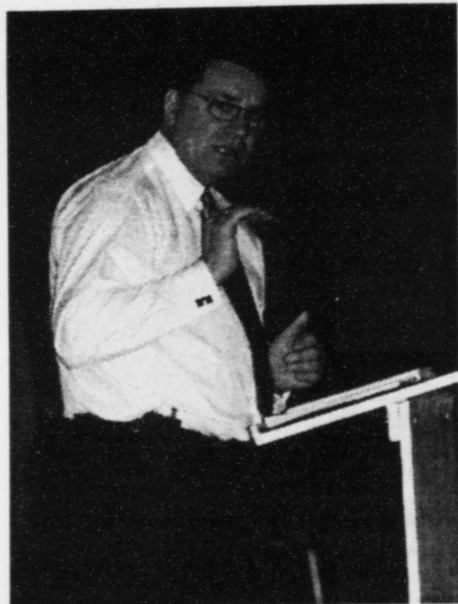

... og tey fóru leið sína við gleði

Fullsett í Læraraskúlahöllini, meðan Roger Larsson bar fram ein greiðan og einfaldan frelsuboðskap kvöld eftir kvöld.

hann ekki eftir einari rúkkutari og ófantaligari brúður, nei, hon hefur latið seg í

Í fleiri mánaðir hefur hendan mótiröðin verið fyrirrekað bæði í bön og praktiskt. Og Hann, sum hoyrir tá ið vit biðja, sveik ikki heldur hesa ferð.

Kvöld eftir kvöld streymaðu fólk út á læraraskúlan, fyrri at hoyra frá Harrans tænarum, og eingin fór skuffaður av stað aftur. Nógv fingi hjálp á ymiskan hátt, men størst av øllum er, at fleiri menniskju møttu frelsaranum, Jesu Kristi, og kundu byrja eitt nýtt lív í samfelag við honum.

Í Jóh. 3,30 stendur, ... at hann skal vaksa og eg skal minka" og tað haldi eg, at vit øll kunnu seta á hendan Harrans tænarum, sum vit hava havt ímillum okkum hesar dagar. Kærleiki Guds streymaði út frá honum, og aftur og aftur peikaði hann á tann, sum hefur alla æruna uppið, Jesus Kristus. Hann peikaði á hann, sum tolin bar krossstræði út á Golgata. Hann, sum tók alla heimsins synd á seg og gav liv sít fyri at menniskju skuldu kunna fáa samfelag aftur við hin livandi Gudi, gerast nýggir skapningar.

Hetta lá fremst á hjarta Rogers hesar dagar, hann var her. Ikki bert teir tímarnar meðan møtini vardu, men ígjøgnum allan dagin. Hansara oyra var vent ímóti tí himmalsku røddini, og

sum Orðið sigur: seyður mín kennir rødd mína, ja, so kendi hann rødd Harrans hvar enn hann var staðdur. Var tað í SMS ella aðra staðni, ja, so varð hann leiddur til menniskju, sum longdust eftir at fáa samfelag við Jesus. Hann skammaðist ikki við at møta menniskjum, har tey vóru stóð og geva teimum eitt orð frá Harranum.

TRÚGVIN KEMUR AV TÍ, SUM BODAD VERÐUR

Trúgvín kemur av tí sum boðað verður, sigur Biblían. Og at siga frá undrum Harrans ger, at trúgvín veksur í hjørtunum. Og er tað nakað, sum vit í Føroyum tørva at hoyra, so er tað tað, at Jesus er hin sami í dag og at hann ger somu undurverk í dag, sum hann gjørdi tá ið hann gekk á jørðini. Ja, enn tá størri, sambært Biblían. Kring um í heiminum í dag er ein veldug veking, fólk í hópatali verða frelst, grødd og loyst. Hví? Tí orðið sigur, at á síðstu døgum skal Gud úthella av Anda sínum yvir alt kjót. Og alt kjót merkir eisini føroyskt kjót, so hóast tað mangan kann tykjast, sum um tað hendir so lítið her, so vita vit, at eisini vit koma at kenna veldugu kreftir himmalsins. Vit kenna

longu ein farra av tí. Menniskjuni í dag eru ikki so líkasæl, sum fyrri nøkrum árum síðani. Heilagi Andin er í ferð við at ávirka hjørtuni til ta síðstu stóru innheystingina áðrenn Jesus kemur aftur.

Evangeliið var virksamt á øllum økjum, tey fyrstu árhundraðini, og upp ígjøgnum ta myrku miðöldina, vóru tó nøkr ymsastaðni, sum høvdu ljós yvir orðinum. So knappliga fullu sum skól frá eygunum hjá Martin Luther, og sannleikin um rættvisgering

BJARTARI OG BJARTARI LJÓS

Sum árinu hava gingið, eru sannleikarnir í Biblíanu so við og við opinberaðir menniskjum. Biblían sigur, at ljósið skal verða bjartari og bjartari inn til hádagur er.

av trúgv, varð opinberaður honum. Hetta var í 16. øld. Í 18. øld brúkti Gud ein annan mann, John Wesley, fyrri at endurreisa hetta at føðast av nýggjum. Fyrst í 20. øld var tað Heilaga Andans dópur sum kom framaftur. Og so við og við hevur Gud endurreist samkomuna. Alt hetta, sum hevur verið sæð uppá sum nakað nýtt, eru bert gamlir sannleikar, sum hava verið fjaldir fyrri okkum, men sum Gud nú í endans tíð hevur opinberað tænarum sínum. Sum tað stendur í Ápostlasøguni: "... hendan Jesus, sum Himmalin skal hýsa, inn til tær tíðir, tá ið alt verður endurreist, sum talað er um av hinum heilagu profetum." Tí skulu vit ikki undrast á alt sum hendir í dag, at tað ikki er tað sama sum tað gamla, tí Gud ger altíð nakað nýtt. Spurningurin er bara, um samkomurnar eru opnar fyrri tí, sum Gud ger nú á hesum seinastu døgum. Og tá ið Jesus skjótt kemur aftur, so kemur

rein klæði, skrytt seg fyrri brúðgömi sínum.

AT SIGA FRÁ UNDRUM HARRANS

Tí var tað eisini gott at hoyra Roger siga frá ymiskum, honum hevði verið fyrri í tænaðstíð síni. Eitt, sum greip øll hjørtuni var tá ið hann fortaldi um foreldrin, sum lögdu líta barn teirra fram fyrri hann. Hetta unga parið hevði ikki havt nakað við Jesus at gera, tey livdu sít eigna lív uttan at hugsa um slíkt. So fáa tey eitt barn, og hetta barnið er so sjúkt, at tað kann ikki liva. Tað er einki sum læknarnir kunnu gera. Vónloysið var stórt hjá hesum ungu, men tey áttu eina ommu, sum trúði og hon bað tey fara á møti hjá Roger Larsson, sum just tá var har á staðnum. Hetta høvdu tey hug at flenna at, men um náttina droymdi maðurin ein løgnan drey, sum gjørdi, at tey fóru á møti við barninum. Ominan hevði sagt, at tey skuldu leggja barnið fram

fyrri Harrans tænarum. Og knappliga meðan Roger talar, reisa tey seg og koma fram við barninum. Tey leggja tað á gólvið frammánfyri hann og fara so aftur at seta seg har tey sótu. Roger kendi einki til hetta og visti ikki hvat bagði barninum. Hann tekur barnið upp í hendurnar, kennir nærveru Guds og sigur, at hetta barnið skal liva. Síðani fer hann og ber barnið oman aftur til foreldrin. Hetta ávirkaði foreldrin so nóg, at tey komu fram og søgdu, at tey vildu gerast trúgvandi. Tey blivu frelst og barnið slapp at liva.

EISINI Í FØROYUM

Tað, sum eisini gjørdi stórt árin á fólk, var tað fyrsta kvöldið tá ið ein kvinna fór fram í Læraraskúlahöllini og fortaldi frá, at tá ið Roger Larsson var her í 1990 fór hon fram til forðing, tí hon var kreftsjúkk. Hon varð grødd og livir væl í dag.

TAÐ LOYSIR SEG AT BIÐJA

tað hava fleiri sannað hesar dagar. Bønabørn, sum hava verið biðin fyrri í nógv ár, funnu vegin til krossin, og gleðin var stór í nógvum heimum. Jú sanniliga, ein gudsmáður var í staðnum, og vit kendu tað. Men tað endar ikki har. Tí tá ið Harrin sendir ein gudsmann á okkara leið, so er tað fyrri at lata okkara eygu upp, fyrri at hjálpa okkum at koma víðari. Og tí endaði mótiröðin ikki sum so, verkið heldur fram og dyrd Guds kemur at skína í hesum landi. Harrin hevur gjørt undur bæði so og so. Hann hevur sent fisk á grunnar okkara, hann hevur hjálpt okkum og hjálpt okkum burtur úr vónloysinum, tá ið vit seta okkara álit á hann. Latið okkum ikki gloyma at geva honum æruna. Hann er tað verður.

